

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de contravenientul Ermoliuc Alexandr împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 iunie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2016, în cauza contravențională în privința lui

Ermoliuc Alexandr Grigori,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 14 decembrie 2015 - până la 22 martie 2016; de la 31 mai 2016 - până la 25 iunie 2016; (instanța de fond);*
- 2. de la 14 aprilie 2016 - până la 19 mai 2016; de la 11 august 2016 - până la 16 septembrie 2016; (instanța de recurs);*
- 3. de la 24 octombrie 2016 - până la 01 februarie 2017 (instanța de recurs în anulare).*

CONSTATĂ:

1. Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 martie 2016, a fost respinsă contestația înaintată de Ermoliuc Alexandr asupra procesului verbal cu privire la contravenție nr. MAI03 208493 și a deciziei agentului constator al Inspectoratului Național de Patrulare a IGP din 27.10.2015, ca neîntemeiată.

2. Împotriva hotărârii nominalizate a declarat recurs Ermoliuc A., care a solicitat casarea hotărârii contestate și a deciziei de sancționare.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016 recursul declarat a fost admis, s-a dispus casarea hotărârii contestate cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

4. Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 iunie 2016, contestația înaintată de Ermoliuc A. asupra procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03 208493 și a deciziei agentului constator al Inspectoratului Național de patrulare din 27.10.2015, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța a constatat că procesul-verbal contravențional este legal.

5. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond cu recurs a contestat-o Ermoliuc A., care a solicitat casarea acesteia și a deciziei de sancționare.

În argumentarea recursului declarat recurentul a invocat că a fost sancționat pentru o faptă care nu este prevăzută de codul contravențional, iar la examinarea cauzei instanța nu a ținut cont de prevederile art. 458 Cod contravențional.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2015 recursul declarat a fost respins ca nefondat.

În decizia adoptată instanța de apel a menționat, că la soluționarea cauzei instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 458 Cod contravențional, examinând cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Instanța de recurs a conchis că fapta constatată de agentul constatatator a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional, iar concluzia instanței de fond referitor la faptul că agentul constatatator l-a înștiințat legal pe Ermoliuc A. despre necesitatea de a se prezenta la Centrul Unic de Monitorizare și Coordonare pentru 27.10.2015, solicitând acestuia, până la data citării să comunice datele privind persoana, căreia i-a încredințat la 18.09.2015, ora 13³⁰ autovehiculul de model „Ford Focus” cu n/î C LZ 338 este justă și întemeiată. Colegiul a mai menționat că deși citația a fost recepționată de Ermoliuc A., acesta a neglijat obligația de a se prezenta la CUMC, în termenul stabilit și nu a informat organul respectiv despre motivul absenței sale.

În consecință instanța de recurs a conchis că prin neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de art. 23 alin. (1) lit. b) al Legii privind siguranța traficului rutier, intervine sancțiunea legală exteriorizată prin întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și aplicarea deciziei de sancționare în absența făptuitorului.

7. Împotriva hotărârilor nominalizate a declarat recurs în anulare contravenientul Ermoliuc A., care solicită casarea hotărârii instanței de fond și deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău.

În argumentarea recursului declarat recurentul a invocat că prin hotărârile contestate a fost sancționat pentru o faptă care nu este prevăzută de Codul contravențional, deoarece dânsul prin scrisoarea din 05.11.2015 a informat organele de drept despre faptul că nu a încredințat nici unui terț conducerea automobilului de model „Ford Focus” cu n/î C LZ 338, care îi aparține cu drept de proprietate.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, în raport cu prevederile art.455, pot fi atacate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, sentințele irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, *după epuizarea căilor ordinare de atac*.

După cum rezultă din actele cauzei, hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 25.06.2016, pronunțată în privința lui Ermoliuc A., a fost contestată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău, care prin decizia din 16.09.2016 a fost respins, ca nefondat.

Hotărârea în cauză a devenit irevocabilă de la momentul pronunțării. Potrivit art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul R.Moldova despre depunerea cererii.

Viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărîrea pronunțată, reieșind din dispoziția art.6 pct.44) Cod de procedură penală, se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția R.Moldova și de alte legi naționale.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești, prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală –adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că decizia contestată, adoptată în ordinea reglementată de art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul în anulare declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16.09.2016, este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs în anulare.

9. În conformitate cu art. 432, 453, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de contravenientul Ermoliuc Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2016, în cauza contravențională în privința lui *Ermoliuc Alexandr Grigori*, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 februarie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti